

Örömforrás A GERGELY-KERT

Gergely Róbert figyel a részletekre, különösen, ha a kertjéről van szó. Mindennek megvan a maga tudatosan kialakított helye. Nem kerüli el a figyelmét egyetlen elszáradt levél vagy virágszirom sem. Éppen ezektől szabadította meg növényeit, mielőtt megérkeztünk az udvarába.

Az ország Gergely Robija olyan házigazda, mint amilyen kertész. Érezhető szeretettel gondoskodik a vendégeiről és a növényeiről is. A megérkezés pillanatától figyel ránk. Jó érzés belépni az érdei „takaros” házba, többször is így említi beszélgetésünk alatt az otthonát. Valóban az! Tiszta és rendezett. Bája és hangulata van. Különösen a kertnek, ahol a színművész és énekes szívesen tölti a mindennapjait.

Minden szegletére büszke

Gergely Róbertnek nem ez az első kertészház. Hacsak tehetné, olyan otthont választott, ahol a saját növényei vették körül, mindig megvolt a maga kis birtoka, mert szereti megélni azt az örömet, amit egy kert adhat. Az általa tíz éve megálmodott és gondosan ápolta Gergely-kert minden szegletére büszke. Tudatosan alakította úgy, hogy az igényeinek megfelelően, ezért három részre tagolta. Az előkert a két játékos kutyáé, mert ők az „emberkertbe” nem mehetnek be. Az esztétikum mellett mindenhol jelen van a praktikum is. Az oldalkertet illatos levendulák és színpompás rózsák szegélyezik. Ide került a pingpongasztal, amely megmozgatja a ház lakóit és vendégeit. A belső nagykeretet fák övezik, amelyek árnyékot adnak a fűnek és a hűsölni vágyóknak. Megtalálható benne hárs-, füge-, cseresznye- és meggyfa, de veteményes és fűszernövények is helyet kaptak. A művész úr mindenre gondolt. Lelkesen meséli, hogy zuglói születésű gyerekként mindig sok zöld vette körül. – Olyan világba születtem, ahol a fa, a virág, a környezet meghatározó volt, és mindez a mostani életemben is visszaköszön. Májustól szeptember végéig kiköltözik a kertjébe. Azt mondja, nincs is nagyobb élmény a nyári estéknél.

– Este, mikor jó idő van, és elcsendesül a város zaja, halom, ahogy ciripelnek a szöcskék, tücskök, bogarak. És egyszer csak egy másik zenét is lehet hallani, ez pedig az öntözőrendszer hangja. Sokszor kint is alszik a szaletli alatt, élvezve a jó levegőt, a csillagos eget, és frissen, kipihten ébred reggel ötkor.

Kertész leszek, fát nevelek...

Nem csak gyönyörködni szeret a növényekben. Gondozza is őket szeretettel és odafigyeléssel. Ahogy fogalmaz, zöldkezü kertésszé vált. Nem ijeszti meg semmilyen kerti munka, ha kell fűvet nyír, öntöz, lehullott levelet seper, vagy akár fát ültet.

Sokat tanult a szakértőktől, és rengeteg tapasztalata van. Érdeklí a kertészet, ezért magazinunkat is érdeklődéssel forgatja, amikor csak teheti.

– Ha odafigyelek másokra, ha ellem a dolgokat, ha utánaolvasok bizonyos kérdéseknek, akkor az nemcsak a kertemet, hanem engem is épít. Többet tudok a témáról, jobban figyelhetek a növényeimre, látom, min kell változtatni. Így a kertész Robi nem csak a versben mondja, hogy kertész leszek, fát nevelek, hanem valóban kertésznek kell lenni és fát kell nevelni.

Egész életében rajongással figyelte a szomorúfüzeket. Érden is ültetett egyet, ami központi helyet kapott a belső nagykerteren.

– Festőivé, romantikussá válik a környezet, ahol megjelenik egy szomorúfűz. Lenyűgöz a látvány, ahogy ráborul a körülötte lévő területre. Nagyon sok esztétikai örömet ad, és sok munkát is.

A koronavírus-járvány elvette a fellépéseket tőle is, mint sok más művészbentől. De nem tört meg, értékeli azt az időt, amit cserébe kapott, és amit a természet közel-

FOTÓ: BOKOR ADÁM

NÉVJEGY

Gergely Róbert kétszeres eMeRTon- és Arany Zsiráf díjas énekes, színművész. 1958. január 21-én született Budapesten. A Színház- és Filmművészeti Főiskolán 1980-ban diplomázott, majd a Pécsi Nemzeti Színházban helyezkedett el. Játszott többek között a Vidám Színpadon, a Budapesti Operettszínházban, a Vígszínházban és a Madách Színházban. Szabadúszó. 12 éve megalapította a Gergely Theáter utazó színházat. Elvált, egy felnőtt fia van.

ségében tölthet. Most minden munkát ő végez a kertben.

– Évek óta besegített nekem István, a gyakorlott kertész, hogy a kertem szép maradjon, de jelenleg ezt nem engedhetem meg magamnak.

Visszatekintő romantika

Gergely Róbert fülbemászó szerelmes dalait már tinédzser lánykaként is dúdoltam. Egy ország gondol a szerelemre és romantikára, ha említésre kerül a neve. Nem tudom kihagyni a kérdést, hogy romantikusnak tartja-e magát.

Azt mondja, nem akar elszomorítani engem és az olvasókat sem. Ha fiatal korában kérdezem, könnyen azt válaszolja, persze, de őt akkor sem a romantikus oldal jellemezte, azt a dalaiban, a szerepeiben élte meg. A magánéletben inkább reális, két lábbal a földön álló férfi.

– Ma 63 évesen egyedül élek, és a romantikám visszatekintő. Már nem szeretnék hódítani, csábítani, nem vagyok kalandéhes. Arra vágyom, hogy a hétköznapijaimat tartalmasan és egészséggel éljem meg. Ebben a kert is segít, ahol jó a levegő, körbevesz a természet és a nyugalom.

Nem okoz csalódást a válasz, hiszen már én sem vagyok az a fiatal lányka. Értem és érzem, amit mond. Akárhogy is van, megjegyzem, hogy a romantika mégiscsak visszatekint a hétköznapijaiba. Visszakérdez, hogyan? Emlékeztetem, hogy most egy különleges koncertre készül. Mosolyogva bólint:

– Igen, egy romantikus estére készülök a kollégáimmal, a 30 éves jubileumi nagykoncertünkre. Mesebeli környezetben, fák és erdőség közepén, Csillebércen, a Budai Szabadtéri Színházban augusztus nyolcadikán, este fél nyolckor elénekelem azokat a dalokat, amik az én zenei kertem gyöngyszemei. Például az Emmanuelle, Azok a fehér éjszakák, vagy a Rég várak rád. Erre az estére csokorba gyűjtöttem az elmúlt három évtized legismertebb slágereit, és ezt nyújtom majd át az én kedves közönségemnek.

Rizsányi Rózsa

